

G R A E C I T A T I S

- ***Ἀντιποιεῖσθαι ἀρχῆς** II, 1, 1. *et tū*
ἀρχεῖν ὁ. 7. appetere imperium:
 χρημάτων, appetere opes III, 5,
 8: τῆς τέχνης, studiosum esse
 artis III, 14, 6.
- ***Ἀντιτίθημι**, vicissim pono III, 14,
 1. *Ern.*
- ***Ἀντιτάττεσθαι**, aciem opponere,
 II, 6, 27: III, 5, 4.
- ***Ἀνυπόδητος**, discalceatus, qui nu-
 dis pedibus ambulat I, 6, 2.
- ***Ἀνυπόστατος**, cui resisti non pot-
 est, qui omnia vincit IV, 4, 15.
- ***Ἀξία**, sc. τιμῆ, pretium, aesti-
 matio I, 6, 11: II, 5, 2. ἀξιον
 ζῆν, vita optanda I, 3, 3: ἀξια
 μικρῶ, parui aestimanda II, 1,
 ὁ. 19.
- ***Ἀξιόλογος ἀνὴρ**, laude dignus,
 vir magni pretii III, 7, 1: ἐπι-
 στήμη, disciplina probabilis, lau-
 de digna II, 1, 20. ἀξιολόγως,
 recte I, 5, 5.
- ***Ἀξιοτέχμαρτος** IV, 4, 10. qui ar-
 gumentum rei alicuius praebet,
 indiciumque.
- ***Ἀξιῶν**, dignari, dignum iudicare
 I, 4, 10. aequum censere, velle
 II, 1, 9. 12. τινά τι, rogare
 quem quid III, 11, 12.
- ***Ἀπαγγέλλειν**, renunciare I, 2,
 ὁ. 33.
- ***Ἀπαλλάττειν αἰσχρῶς καὶ κακῶς**,
 cum dedecore et damno disce-
 dere I, 7, 3. ἀπαλλάττεσθαι *de*
 reo et accusatore v. n. II, 9, 6:
 τινος, alicuius disciplina non
 amplius vti I, 2, 24: ἐκ τῆς ὁδοῦ,
 itinere affici III, 13, 6.
- ***Ἀπαράσκευος**, imparatus III, 4, 11.
- ***Ἀπάτη**, fraus, *de laqueo qui ten-*
 ditur auiibus II, 6, 9.
- ***Ἀπεικάζειν**, assimilare, speciem rei
 efformare, ad similitudinem ex-
 primere III, 10, 1. 4. 7: III,
 11, 1.
- ***Ἀπειλητικά ὄμματα**, minaces ocu-
 li III, 10, 8.
- ***Ἀπειπεῖν μὴ**, interdicere I, 2, 33.
- ***Ἀπείργειν τινός**, arcere ab al. IV,
 5, 6.
- ***Ἀπειρόκαλος**, honesti et decori
 expertus III, 10, 5. *Ern.*
- ***Ἀπειρος χαλεπῶν**, qui nihil mole-
 stiae expertus est II, 1, 23. *Ern.*
 Kenoph. Mem.
- ***Ἀπείρως ἔχειν πρὸς τι**, imperia-
 tum esse rei II, 6, 29.
- ***Ἀπενιαυτίζειν**, per annum in exi-
 lio esse I, 3, 13.
- ***Ἀπεργάζεσθαι**, I, 6, 5. de eo, qui
 mercede conductus operam suam
 locat, *etwas abarbeiten, at* I,
 4, 4. *est* elaborare. *Ern.*
- ***Ἀπερύκω**, arceo, propello II, 9,
 2. *Verbum ποιητικώτερον. Ern.*
- ***Ἀπέχθεια**, odium II, 7, 9. Ἀπέ-
 χθεσθαι, inuisum esse II, 9, 3. 8.
- ***Ἀπιστος**, qui fidem datam non
 servat, perfidus II, 6, 19.
- ***Ἀπλοῖζεσθαι τι**, in re se simplicem
 praebere, sine dolo IV, 2, 18.
- ***Ἀπλῶς πρὸς τινα**, sine fraude
 erga al. IV, 2, 16: apertus, qui
 nec simulat nec dissimulat III, 1,
 6: IV, 7, 1.
- ***Ἀπὸ στόματος εἰπεῖν**, memoriter
 exponere III, 6, 9: ἀπὸ ταῦτο-
 μάτου, sua sponte, sine magistro
 IV, 2, 2 et 4: ἀπὸ κυάμου καθ.
 vid. κύαμος: ἀφ' ἑαυτοῦ, ultro,
 priusquam a te rogetur II, 10,
 ὁ. 3.
- ***Ἀποβαίνειν ἐπιλησμονέστερον**, red-
 di obliuiosiorum IV, 8, 8: ἀπο-
 βησόμενα, quae contingunt I,
 1, 6.
- ***Ἀποβλέπειν πρὸς τινα**, respicere
 ad al. exspectandi aliquid, spem
 ponere in al. IV, 2, 2. 30: εἰς
 τὴν ἑαυτῆς σκιάν, respicere ad
 suam umbram II, 1, 22.
- ***Ἀπογεισῶ**, suggrundiorum modo
 munio I, 4, 6. *Ern.* Γεῖσα sunt
 testi partes in viam prominen-
 tes, ut aquam pluuiam deriuent
 a parietibus.
- ***Ἀπογυμνῶσθαι**, se denudare III,
 4, 1.
- ***Ἀποδείκνυμι**, declaro, ostendo I,
 1, 11. ἀποδείκνυμαι γνώμην,
 quid sentiam profero IV, 4, 11:
 ἔργον μέτρῳ IV, 7, 2. *vide not.*
- ***Ἀπόδειξις**, demonstratio, probatio
 rei certa IV, 6, 13.
- ***Ἀποδειλιᾶν**, III, 12, 2. formidolo-
 se se gerere. *Ern.*
- ***Ἀποδέχομαι**, probro I, 2, 8: in-
 telligo III, 10, 15: τινα, sequor
 alicuius disciplinam IV, 1, 1.
 Ern.

Τ

***Ἀπο-**